

[Undervisningsministeren.]

gav jeg saa den af Udvalget fremsatte Plan min Tilslutning.

Det ærede Medlem nævnte som en Mulighed for Tandlægeskolens Anbringelse, at man kunde have anvendt Marinehospitalet. Allerede Hensynet til, at der saa straks maatte anvendes betydelige Beløb til Bygningsudgifter til Hospitalets Omdannelse til Tandlægeskole, og til, at jeg paa det Tidspunkt ikke kunde faa Tilslutning til Anvendelse af Statens Midler dertil, maatte faa mig til at afstaa fra denne Mulighed. Dertil kom, at Tandlægeskolens Anbringelse paa Marinehospitalet paa Grund af denne Bygnings Beliggenhed stødte paa stærk Modstand fra Tandlægeskolen, og endelig, at Loven af 31. Marts 1928 om Anvendelse af det nye Garnisonshospital forudsætter Marinehospitalets Afhændelse og forudgaaende Forhandling mellem Forsvarsministeren og Finansudvalget desangaaende. Yderligere var jo Marinehospitalet ikke rømmet den Gang og er først, som Forsvarsministeren nu oplyste, blevet rømmet lige i disse Dage. Alt dette vilde altsaa betyde, at det hele maatte udsættes; der kunde ikke træffes nogen Forberedelse til Tandlægeskolens Anbringelse, hvis jeg skulde have tyet til den Udvej.

Om hele Sagen meddeler jeg nu Finansudvalget udførlige Oplysninger; og jeg haaber, at man derefter vil erkende, at jeg stod i en Situation, hvor jeg maatte handle, og at det var forsvarligt af mig at handle, som jeg gjorde. Jeg synes, at man med nogen Grund kunde have rettet Bebrejdelse mod mig, hvis jeg havde valgt det forsigtigste og for mig bekvemmeste, nemlig at lade Sagen ligge, til Rigsdagen traadte sammen igen.

Det ærede Medlem Fru Elna Munch rettede Spørgsmaal til mig om, hvorledes det forholdt sig med en Henvendelse fra Dansk Skytteunion til Gymnasierne for at faa Skydekursus oprettet blandt Eleverne; og det ærede Medlem spurgte mig yderligere, om jeg har draget Omsorg for, at saadanne Henvendelser, der maa betegnes som militær Propaganda i Skolerne, ikke mere finder Sted. Jeg maa svare, at det er en Sag, jeg er ganske fremmed for. Der er ikke fra nogen Skole sket Henvendelse til Ministeriet i saadan Anledning; og jeg ved heller ikke noget nøjere om Dansk Skytteunion, om den med Rette kan siges at være en Forening, der driver militær Propaganda — jeg ved i øvrigt heller ikke ret, hvor meget der ligger deri, jeg tænker mig, at der under den Betegnelse kunde

rummes noget, som ikke absolut behøvede at regnes til det særlig skadelige eller samfundsfarlige.

Jeg har altsaa slet ikke været stillet overfor den Sag. Og jeg kan tilføje, at naar Talen er om private eller kommunale Gymnasier, har Ministeriet slet ingen Ret til at gribe ind i saadanne Tilfælde; og er Talen om Statsgymnasier, er det ogsaa af de Tilfælde, hvor jeg vilde finde det mest ønskeligt, at Skolen selv kunde tage Affære og ordne Sagen, uden at det behøvede at blive til en ministeriel Sag.

Det ærede Medlem spurgte dernæst, hvor vidt man er med Planerne om den psykiatriske Afdeling paa Rigshospitalet. I Overensstemmelse med de Udtalelser, der faldt paa Rigsdagen under Behandlingen af Loven om Militærhospitalet, har jeg anmodet om en Plan, særlig for den psykiatriske Afdeling. Jeg har fra Rigshospitalet, med Tilslutning fra Lægeraadet, modtaget en Plan, der omfatter en psykiatrisk Afdeling paa 90 Senge, en Bygning med Lægeboliger for den psykiatriske Afdeling og en Bygning for de medicinske, kirurgiske og neurologiske Poliklinikker m. m. Denne Plan er endnu ikke kritisk gennemgaaet i Ministeriet. Jeg kan rent foreløbigt oplyse, at det samlede Byggearbejde er kalkuleret til 1 765 000 Kr. Den psykiatriske Afdeling og Lægeboligerne andrager deraf ca. 1 200 000 Kr. Jeg har derefter genoptaget Forhandlingerne med Københavns Kommune angaaende Kommunens Forhold til en eventuel psykiatrisk Afdeling, og naar disse Forhandlinger er afsluttet, vil Ministeriet kunne tage endeligt Standpunkt til Planen.

Det ærede Medlem Hr. Holdgaard omtalte en Forespørgsel, han i Fjor rettede til mig angaaende en Skuespillerindes Honorar ved det kongelige Teater. Jeg havde da udtalt, at jeg mente, hun fik Betaling for hver Optræden og ikke fast Gage. Nogle Dage derefter skulde Direktør Norrie have udtalt til et Blad, at hun fik en fast Gage paa 30 000 Kr. Jeg kan da nu oplyse, at vedkommende Skuespillerinde var engageret for Teateraaaret 1927—28 med et Vederlag af 300 Kr. pr. Aften og med Garanti for hundrede Afteners Optræden. Hun vilde altsaa faa en samlet Løn af 30 000 Kr., medmindre hun paa Grund af egen Skyld ikke kom til at optræde nogle af de Aftener, Teatret havde sat hende til at optræde. For Teateraaaret 1928—29 er hun engageret med en fast Gage af 30 000 Kr.

Det ærede Medlem ønskede dernæst